

РЕШЕНИЕ

№ 21779

гр. София, 25.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав, в
публично заседание на 18.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4820** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 19, ал. 1 от Закона за регистър БУЛСТАТ /ЗРБ/.
Образувано е по жалба на Българска православна старостилна църква срещу Решение № РД -01-326 от 7.04.2025г на изпълнителния директор на Агенцията по вписванията с което е оставена без уважение като неоснователна жалбата на Българска православна старостилна църква срещу отказ от 11.03.2025г на служител по регистрация, постановен по заявление от 10.03.2025г за вписване на обстоятелства относно субекти по чл.3 ал.1 т.1-8 и ал.2 от ЗРБ и е потвърден отказа. Изложени са съображения за незаконосъобразност на оспорения акт. Неправилна била констатацията на органа, че са заявени идентификационни данни, които не подлежат на вписване в Регистъра. Уникалният регистрационен номер /УРН/ в Единния държавен демографски регистър на У. попадал в последната хипотеза на разпоредбата на чл. 7 ал.1 т.16 б „а“ от ЗРБ, а именно „ друг идентификационен номер за чуждестранно лице“. Тази отворена формулировка допускала да се впише УРН на Молдовски и Кишиневски архиепископ Г. /В. К./ като идентификационен номер. Също така в паспорта копие от който е представен към заявлението за вписване и с който е идентифициран в Решението № 214 от 16.12.2024г на ВКС бил посочен УРН на лицето, от което можело да се направи извод, че именно посочения УРН е на Молдовски и Кишиневски архиепископ Г. /В. К./, тоест да се идентифицира лицето. Чл. 7 ал.1 т.16 б „а“ от ЗРБ позволявал вписване на всякакъв вид идентификационен номер на чуждестранно лице, което включвало и номер на паспорт. Сочи също, че заявлението от 6.02.2025г по което е постановен отказ от 7.02.2025г , обжалван пред изпълнителния директор на АВ по повод на което е постановено Решение от 27.02.2025г не било идентично със заявлението от 10.03.2025г. Към

момента на постановяване на процесното решение , предходният отказ бил влязъл в сила като необжалван. Моли да се отмени оспореният акт. Подробни доводи излага в писмени бележки. Ответникът по жалбата – изпълнителният директор на Агенцията по вписванията, не взема становище по жалбата.

Представителят на СГП взема становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София – град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 ГПК във вр. чл. 144 АПК приетите по делото относими писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството по издаване на оспорения административен акт е иницирано със заявление от 10.03.2025г ведно с допълнително заявление към него за вписване обстоятелства относно субекти по чл. 3 ал.1 т.1-8 и ал.2 от ЗРБ. В т.3 от заявлението от 10.03.2025г /л.39/ за Молдовски и Кишиневски архиепископ Г. /В. К./ е посочена дата на раждане 10.04.1971г. В допълнението към него /л. 50/ т.3 освен дата на раждане за Молдовски и Кишиневски архиепископ Г. /В. К./ е посочен и УРН на лицето в У. 19710410-01578. Документът въз основа на който се иска вписване е Решение № 214 от 16.12.2024г на ВКС.

По подаденото заявление от 10.03.2025г, ведно с допълнение към него от служителя по регистрация към Агенция по вписванията /л. 17- 21 от делото на АССО № 484/ 2025г / е постановен на 11.03.2025г отказ за вписване на исканите обстоятелства.

Отказът е обжалван пред изпълнителния директор на Агенция по вписванията, който с процесното Решение № РД -01-326 от 7.04.2025г е оставил без уважение като неоснователна жалбата на Българска православна старостилна църква срещу отказ от 11.03.2025г на служител по регистрация, постановен по заявление от 10.03.2025г за вписване на обстоятелства относно субекти по чл.3 ал.1 т.1-8 и ал.2 от ЗРБ и е потвърдил отказа.

За да постанови процесното Решение от 7.04.2025г., изпълнителният директор на АВ е изложил съображения, че е било подадено предходно заявление от 6.02.2025г за вписване на същите обстоятелства въз основа на същите доказателства по което е постановен отказ от 7.02.2025г, обжалван пред изпълнителния директор на АВ по повод на което е постановено Решение от 27.02.2025г. с което отказът е потвърден. Предвид това и с оглед чл. 20 от ЗРБ, тъй като има отказ който не е влязъл в сила е недопустимо за вписване на същите обстоятелства подаване на ново заявление. Едва след стабилизирането на отказа по предходното заявление и влизането му в сила, ако бъде потвърден, за заявителя ще възникне правна възможност да упражни правото си по чл. 20 от ЗРБ чрез подаване ново заявление. Също така е изложил доводи, че са заявени идентификационни данни които не се съдържат в представеното съдебно решение № 214 от 16.12.2024г на ВКС, тъй като в заявлението от 10.03.2025 и допълнението към него били посочени дата на раждане и данни за паспорт на посоченото по-горе лице от управителния орган, а в съдебното решение били посочени данни относно паспорт. Това препятствало проверката за съответствие с данните в НБД на регистър Булстат и други регистри и информационни системи, респ не позволява еднозначна идентификация на заявеното за вписване лице.

Предвид така установеното от фактическа страна и при извършената проверка за законосъобразност на обжалвания административен акт по реда на чл. 168 АПК съдът намира следното:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е при надлежно упражнено право на оспорване, в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 АПК вр. чл. 19, ал. 1, изр. второ ЗРБ, от лице с правен интерес, чиито законни интереси непосредствено се засягат от процесния акт.

Оспореното решение е издадено от компетентен административен орган – изпълнителния директор на Агенцията по вписванията, в рамките на предоставените му правомощия по чл. 19,

ал. 1, изр. първо ЗРБ и в предписаната от закона форма. Отказът да се впише заявено обстоятелство в регистър БУЛСТАТ подлежи на задължителен административен контрол, съгласно чл. 19, ал. 1 ЗРБ. Съгласно чл. 16 ЗРБ заявленията и исканията за вписване и заличаване се разглеждат от служител по регистрацията, който или вписва заявеното обстоятелство, или постановява мотивиран отказ за вписване. Постановеният отказ, на основание чл. 19, ал. 1 ЗРБ, се оспорва пред изпълнителния директор на АВ, който следва да издаде акт, с който или да уважи жалбата, или да я отхвърли, като потвърди отказа на служителя по регистрацията. В случая този ред е спазен, решението е издадено от компетентен орган, а именно изпълнителния директор на Агенция по вписванията.

Оспореното решение е издадено в предписаната от закона писмена форма, като същото съдържа и мотиви, в това число правните и фактическите основания за издаването му. Съдържа се изложение на фактите, т.е. фактическите установявания, както и правните основания за издаването му. Посочен е издателят на акта, неговият адрес, какво е установено и какво е решението във връзка с установеното от фактическа страна. В този смисъл, съдът приема, че оспореното решение е мотивирано в достатъчна степен, че да разбере жалбоподателят по каква причина е отказано вписването на заявените обстоятелства.

Предвид изложеното, съдът намира, че при постановяване на оспореното решение не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обусловят отмяна на акта на процесуално основание.

Редът и условията за вписване и заличаване на обстоятелства в регистър БУЛСТАТ са установени в Глава трета от ЗРБ. Съгласно чл. 16, ал. 1 ЗРБ, заявленията и исканията за вписване и заличаване се разглеждат от служител по регистрацията по реда на постъпването им. При разглеждане на заявленията служителят проверява дали: 1. е подадено заявление за исканото вписване или заличаване при спазване на предвидените за това форма и ред; 2. заявеното обстоятелство подлежи ли на вписване и дали не е вписано; 3. заявлението е подадено от оправомощено лице; 4. към заявлението са приложени всички документи съгласно изискванията на закона; 5. е представена декларация по чл. 9, ал. 4; 6. е платена дължимата държавна такса /чл. 16, ал. 3 ЗРБ/. Когато не е налице някое от предвидените в чл. 16, ал. 3 ЗРБ изисквания служителят по регистрацията постановява мотивиран отказ /чл. 18, ал. 1 ЗРБ/.

В случая към датата на подаване на заявлението от 10.03.2025г, ведно с допълнението към него, Решението от 27.02.2025г на изпълнителния директор на АВ с което е оставена без уважение жалбата на Българска православна старостилна църква срещу предходния отказ от 7.02.2025г на служител по регистрацията по заявление от 6.02.2025г не е било влязло в сила. Тоест, при невлязло в сила решение с което е потвърден предходния отказ, заявителят подава ново заявление за вписване на обстоятелства относно субекти по чл. 3 ал.1 т.1-8 и ал.2 от ЗРБ.

Според чл. 20 ал.1 от ЗРБ при отказ за извършване на исканото вписване или заличаване заявителят може да подаде ново заявление за вписване, съответно за заличаване на същото обстоятелство. Новото заявление се разглежда по реда на постъпването му. При така очертаната хронология следва преди всичко да се прецени дали заявлението от 6.02.2025г и заявлението от 10.03.2025г ведно с допълнението към него са идентични.

В т. 3 от заявлението от 6.02.2025г./л.22/за Молдовски и Кишиневски архиепископ Г. /В. К./ е посочена дата на раждане 10.04.1971г. В т.3 от заявлението от 10.03.2025г /л. 39/ за Молдовски и Кишиневски архиепископ Г. /В. К./ отново е посочена дата на раждане 10.04.1971г., а в допълнението към него /л. 50/ т.3 освен дата на раждане за Молдовски и Кишиневски архиепископ Г. /В. К./ е посочен и УРН на лицето в У. 19710410-01578. И двете заявления се основават на един и същи документ въз основа на който се иска вписване, а именно Решение №

214 от 16.12.2024г на ВКС. Следователно единствената разлика между заявлението от 6.02.2025г и заявлението от 10.03.2025г, ведно с допълнението към него е посочения УРН на лицето. За да се приеме, че заявленията не са идентични както твърди жалбоподателя, то следва да са заявени за вписване нови, а не вече заявени с предходното му заявление обстоятелства, по което е постановен отказ. Новозаявения УРН 19710410-01578 не произтича от друго решение, извън цитираното решение № 214 от 16.12.2024 на ВКС от което са породените правни последици, обусловили заявените за вписване обстоятелства. С последващото заявление от 10.03.2025г и допълнението към него макар формално да се сочи УРН на Молдовски и Кишиневски архиепископ Г. /В. К./, което не е посочено в предходното заявление от 6.02.2025г, то това не е ново, нововъзникнало след предходния отказ, респ след решението от 27.02.2025 с което е потвърден, обстоятелство. С последващото заявление от 10.3.2025 и допълнението към него не са заявени за вписване от формално-юридическа гледна точка, други, нововъзникнали след предходното решение с което предходния отказ е потвърден, обстоятелства. Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че тъй като лицето било заявено и с УРН, освен с дата на раждане, в случая се касаело за ново обстоятелство, поради което не са заявени същите обстоятелства. Със заявлението от 10.03.2025 ведно с допълнението към него са заявени за вписване същите обстоятелства, въз основа на същото решение № 214 от 16.12.2024г на ВКС, макар и с добавен УРН на лицето, каквито са били заявени и с предходното заявление от 6.02.2025г.

Служителят по регистрацията дължи произнасяне, при условията на специалния закон - ЗРБ по всяко заявление, с което е сезиран, и по отношение на което са изпълнени формалните изисквания за допустимостта /законосъобразността/ на това сезиране.

Посочената разпоредба на чл. 20 от ЗРБ допуска подаване на ново заявление за вписване, съответно заличаване на същото обстоятелство, в случай на постановен отказ за извършване на исканото вписване, заличаване и се разглежда по реда на постъпването му. Тази разпоредба във вр с чл. 17 ал.2 от ЗРБ е съобразена с правилото с което е установен принцип за хронологична последователност при разглеждане на постъпилите в регистъра заявления. Следователно, когато са подадени идентични заявления за вписване на едни и същи обстоятелства, допустимо е произнасяне по второто заявление ако е изпълнено условието на чл. 20, ал. 1 от ЗРБ и постановеният отказ е стабилизиран. За заявителя е била открита възможността да обжалва предходното решение от 27.02.2025 с което е потвърден предходния отказ от 7.02.2025г, и едва при наличие на влязъл в сила отказ да депозира ново искане. Доколкото правомощията на служителя по регистрацията се свеждат до вписване, заличаване или постановяване на отказ, то при неприключило предходно производство следва да постанови отказ, тъй като не е оправомощен да прекратява производството. В случая към датата на заявлението от 10.03.2025г Решението от 27.02.2025 г с което е потвърден предходния отказ по идентично заявление не е влязло в сила, което препятства разглеждане на новото заявление по същество. Предвид посоченото обаче, че при констатирана недопустимост на заявлението служителят по регистрацията няма право да прекратява производството, то правилно е постановил отказ, респ правилно е обжалваното решение с което този отказ е потвърден. Нормата на чл. 20 ал.1 от ЗРБ, тълкувана в точния и смисъл, според настоящия състав на съда поставя изискване за допустимост на подадено ново заявление за вписване на същите обстоятелства, а именно наличието на приключило производство по постановен отказ по предходно подадено заявление за вписване на същите обстоятелства. В хипотезата на неприключило производство по предходно заявление за вписване на същите обстоятелства не може да бъде спазено изискването по изр. 2-ро на чл. 20, ал. 1 ЗРБ за последователно разглеждане на постъпилите заявления. Също така, при евентуално положително решение на съда по предходно подаденото заявление, с което отказът по

същото бъде отменен и съдът постанови вписване, може да се достигне до недопустимо повторно вписване на същите обстоятелства. Следва да се има предвид и разпоредбата на чл. 540 ГПК според която за охранителното производство се прилагат част от правилата на исковото производство, включително на разпоредбата на чл. 126 ГПК, която предвижда недопустимост на второто производство, в което е заявено същото искане, както по предходен висящ процес.

Посоченото е достатъчно жалбата да се отхвърли като неоснователна. За допълнение и във връзка с останалите изложени доводи в процесното решение, че са заявени идентификационни данни които не се съдържат в представеното съдебно решение № 214 от 16.12.2024г на ВКС, тъй като в заявлението от 10.03.2025 и допълнението към него били посочени дата на раждане и данни за паспорт на посоченото по-горе лице от управителния орган, а в съдебното решение били посочени данни относно паспорт, като това препятствало проверката за съответствие с данните в НБД на регистър Булстат и други регистри и информационни системи., респ. не позволява еднозначна идентификация на заявеното за вписване лице, и направените в тази връзка възражения в жалбата, съдът изрично посочва, че проверката която се извършва от служителя по регистрация е строго формална и обхваща преценка дали заявеното за вписване обстоятелство съществува, както и съответствието му със закона, което се установява от представените със заявлението документи, /чл. 16 ал.3 ЗРБ /, като извършването на всякакви тълкувания и правене на превръзки с приложени извън документа въз основа на които се иска вписването, са извън правомощията му.

По така изложените правни аргументи и при съобразяване чл. 168 АПК настоящата съдебна инстанция обосновава краен извод за законосъобразност на оспореното решение, поради което жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

Относно разноските: Страните не претендират разноси.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Българска православна старостилна църква срещу Решение № РД -01-326 от 7.04.2025г на изпълнителния директор на Агенцията по вписванията
Решението подлежи на оспорване пред ВАС на Република България в 14 -дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: